

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1759/06
29.06.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednik veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Ružom Urošević, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca JP PTT saobraćaja "Srbija" RJ PS "GG" iz Čačka, Ulica Kneza Miloša broj 6, protiv rešenja Ministarstva finansija, Poreske uprave, Regionalni centar iz Kragujevca broj 01-434-1-00029/2006-3/1 od 16.1.2007. godine i broj 01-434-1-00029/2006-3 od 4.3.2006. godine, u predmetu taksene obaveze, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 29.6.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVAJU rešenja Ministarstva finansija, Poreske uprave, Regionalnog centra iz Kragujevca broj 01-434-1-00029/2006-3/1 od 16.1.2007. godine i broj 01-434-1-00029/2006-3 od 4.3.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je podneo tužbu u upravnom sporu kojom je osporio zakonitost rešenja Ministarstva finansija, Poreske uprave, Regionalni centar iz Kragujevca broj 01-434-1-00029/2006-3 od 4.3.2006. godine, kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave, Filijale Čačak, broj 434-1U/148-4 od 24.12.2005. godine, a kojim rešenjem je tužiocu utvrđena lokalna komunalna taksa za isticanje firme na poslovnom prostoru u Ulici Radnih brigada bb u Čačku za 2005. godinu u ukupnom iznosu 30.000,00 dinara, odnosno u mesečnom iznosu od 2.500,00 dinara, sa obavezom plaćanja u roku od osam dana od dana prijema rešenja. U tužbi je naveo da je pogrešio tuženi organ kada je odbio žalbu donetu u poreskom postupku protiv prvostepenog rešenja, budući da je prvostepeni organ primenom Opštinske odluke o lokalnim komunalnim taksama - tarifnog broja 8 koji se odnosi na plaćanje lokalne komunalne takse kod banaka, osiguravajućih društava i finansijskih organizacija pogrešno našao da je tužilac poreski obveznik. Međutim, tužilac nije banka, osiguravajuće društvo ni finansijska organizacija, budući da je Zakonom o platnom prometu određeno koja pravna lica označavaju banku. Tužilac ne obavlja poslove platnog prometa koje obavlja banka, niti poseduje tehničku i kadrovsku opremljenost u poštama za obavljanje svih poslova platnog prometa koje obavlja banka. Od tih poslova, tužilac u ime i za račun Poštanske štedionice prima uplate od fizičkih lica u korist računa građana koji se vode kod štedionice i vrši isplate tim licima kao i prijem i naplatu čekova po tekućim računima koji se vode kod štedionice. Tužilac je, prema Zakonu o javnim preduzećima, preduzeće koje obavlja delatnost od opšteg interesa čija je pretežna i osnovna delatnost bliže određena statutom kao delatnost pošta, pod naznakom 64110, i kao takvo je upisano u registar privrednih subjekata. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Vrhovni sud je podnetu tužbu dostavio na odgovor tuženom organu, pa je tuženi organ obavestio sud da je izmenio osporeno rešenje novim rešenjem pod brojem 01-434-1-00029/3006-3/1 od 16.1.2007. godine, kojim se, u stavu I menja osporeno rešenje i to pod tačkom 1. u pogledu lica koje donosi rešenje, tako što se u uvodu rešenja u prvoj rečenici, posle izraza Regionalni centar Kragujevac, dodaje izraz "i to direktor Regionalnog centra Kragujevac BB, na osnovu ovlašćenja ministra finansija Republike Srbije, rešenje 07 broj 112-01-1/46-2006 od 2.2.2006. godine" i pod tačkom 2. u oznaci ovlašćenog lica, koje potpisuje rešenja, tako što se kao potpisnik rešenja označava "direktor Regionalnog centra Kragujevac BB. U stavu II tog rešenja je navedeno da u ostalim delovima ostaje na snazi rešenje Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac iz stava I dispozitiva, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena na rešenje Ministarstva finansija - Poreske uprave, Filijale Čačak broj 434-1U/148-4 od 24.12.2005. godine.

Vrhovni sud Srbije je primerak novodonetog rešenja dostavio tužiocu da se izjasni da li je zadovoljan novodonetim rešenjem i da li tužbu proširuje na to rešenje, pa je tužilac dostavio izjavu primljenu kod ovog suda dana 23.4.2007. godine na osnovu koje izjavljuje da nije zadovoljan stavom II dispozitiva novodonetog rešenja, te zato ostaje pri podnetoj tužbi u celini i predlaže da sud nastavi postupak po podnetoj tužbi.

Postupajući u granicama zahteva tužioca iz izjave o proširenju tužbe i na novodoneti akt, a imajući u vidu da su osporena rešenja doneta u istoj pravnoj stvari, Vrhovni sud Srbije je ocenio zakonitost oba rešenja tuženog organa i našao da je tužba tužioca osnovana.

Osporeno rešenje broj 01-434-1-00029/2006-3/1 od 16.1.2007. godine tuženi organ je doneo primenom člana 154. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji («Službeni glasnik RS», br. 80/02...61/05) kojim je propisana mogućnost poništavanja i izmene poreskog rešenja u vezi sa upravnim sporom. Ovom odredbom Zakona ovlašćeni poreski organ, protiv čijeg je rešenja pokrenut upravni spor, može do okončanja spora da poništi ili izmeni svoje rešenje iz onih razloga iz kojih bi sud mogao da poništi rešenje i to samo ako se na taj način otklanja nepravilnost ili nezakonitost u postupku donošenja rešenja i ako se time poreski obveznik ne

dovodi u nepovoljniji položaj.

U primeni ovog pravnog instituta tuženi organ je bio dužan da donese potpuno novi akt kojim će odlučiti o zahtevima tužbe, te u slučaju da ih uvaži iz razloga iz kojih bi sud mogao da poništi rešenje, da novim rešenjem zameni u celini rešenje koje je bilo predmet upravnog spora i konstatuje da se tim rešenjem zamenjuje prethodno doneto rešenje, i to u celini.

Međutim, tuženi organ je doneo rešenje kojim je izvršio samo izmene u uvodu rešenja i potpisu ovlašćenog lica i konstatovao da u ostalim delovima ostaje na snazi ranije doneto rešenje koje je tužbom osporeno, što je suprotno navedenoj odredbi Zakona i pravnoj prirodi instituta poništavanja i izmene poreskog rešenja u vezi sa upravnim sporom. Naime, zakonom je data mogućnost svojevrstne samokontrole upravnog akta od strane izdavaoca, koja se ne pokreće po službenoj dužnosti nego povodom tužbe ovlašćenog tužioca, i to tako što je pružena mogućnost poreskom organu da naknadno uspostavi zakonitost sopstvenog rada, izbegavajući sudsku presudu, i svoju raniju odluku zameni novom, različitom od prvobitne, s tim da nova odluka deluje ex tunc, brišući sve proizvedene pravne posledice ranije odluke.

Kako tuženi organ povodom upravnog spora nije doneo novo rešenje kojim je u celini izmenio osporeno rešenje, sa pravnim dejstvom od momenta donošenja osporenog rešenja, nego je izvršio samo delimičnu ispravku i ostavio na snazi osporeno rešenje u neizmenjenom delu, Vrhovni sud Srbije je našao da su donošenjem ovog rešenja povređena pravila poreskog postupka od bitnog uticaja na rešenje upravne stvari.

S obzirom da je ponišio novodoneto rešenje iz navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je cenio zakonitost rešenja istog organa br. 01-434-1-00029/2006-3 od 4.3.2006. godine, koje je ostalo na snazi, a doneto je u istoj pravnoj stvari. Pri tom je našao da su i donošenjem ovog rešenja povređena pravila upravnog postupka, jer je rešenje donelo Ministarstvo finansija Republike Srbije - Poreska uprava, Regionalni centar Kragujevac, a potpisao ga samostalni izvršilac VV, za koga se ne zna u kom svojstvu potpisuje rešenje.

Odredbom člana 165. stav 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji propisano je da po žalbama izjavljenim protiv prvostepenih rešenja donetih u poreskom postupku rešava ministar ili lice koje on ovlasti, a odredbom člana 160. stav 1. tačka 7. istog Zakona da Poreska uprava, kojom rukovodi direktor, odlučuje o žalbama izjavljenim protiv rešenja donetih u poreskom postupku. Odredbom člana 197. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, koji se shodno primenjuje na osnovu odredbe člana 3. stav 2., Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, propisano je da uvod rešenja sadrži naziv organa koji donosi rešenje, odredbom člana 201. stav 1. istog Zakona da rešenje potpisuje službeno lice koje ga donosi, dok je odredbom člana 285. stav 2. utvrđena obaveza organa da na pogodan način upozna stranke koja su lica ovlašćena za rešavanje u upravnim stvarima.

Kako je osporeno rešenje potpisao samostalni izvršilac, a iz uvoda rešenja se ne može utvrditi da li je to rešenje ovlašćeno za rešavanje po žalbama izjavljenim protiv prvostepenih rešenja donetih u poreskom postupku, Vrhovni sud Srbije je našao da je donošenjem ovog rešenja učinjena povreda pravila postupka koju je potrebno otkloniti u ponovnom postupku, a zbog koje sud nije mogao da oceni zakonitost osporenog rešenja u materijalno pravnom smislu.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je podnetu tužbu uvažio i poništio osporena rešenja, odlučujući kao u dispozitivu presude u smislu člana 38. stav 2. u vezi člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, u novom postupku tuženi organ je vezan primedbama suda i pravnim shvatanjem iz ove presude u smislu člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 29.6.2007. godine, U.br. 1759/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Ruža Urošević, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ